

VSTOP

Iz parterja in iz stopnišč prihajajo skupine otrok z rolkami, rolerji, kolesi. V ritmu glasbe se usmerijo k odru, se srečujejo, pozdravljajo. Nekateri se izkažejo s kratkimi športnimi točkami, z igro, s plesom.

Chiara B. (*italijansko*): Lep pozdrav vsem! Res dobrodošli vsi, ki ste tukaj v tej ledeni dvorani!

Anselm Khursheed iz Pakistana (*angleško*): *Welcome! At last we are all here, Ready to start.*
(Dobrodošli! Končno smo tukaj!)

Marie iz Švice (*francosko*): On souhaite la bienvenue à tout le monde! Finalment on y est arrivé!

Lucia iz Argentine (*špansko*): ¡Que alegría de verlos a todos! ¡Finalmente estamos todos juntos aquí!

Deček gen 3 iz Afrike (*svahili*): **Hamjamboni wote! Mwishowe tuku hapa pamonja kama waongozi katika mwaliko huu wetu waajabu.**

David T. (*italijansko*): Velik pozdrav tudi vsem tistim, ki so povezani z nami prek satelita in interneta v mnogih državah sveta!

Break dance: *Svet današnjih otrok: glasba, šport, šola, prijateljstvo (Avstrija).*

Vsi obrnjeni k občinstvu zavpijejo: "**Ste pripravljeni?**" Občinstvo odgovori: "**Da!**"

Znak: (*na platnu v ritmu pulzirajoče glasbe*):
Superkongres 2002 - Otroci za edinstvo

Pesem "himna": "HAI UNA VITA SOLA" (ENO SAMO ŽIVLJENJE IMAŠ)

Č un amore grande e l'ho trovato
Tra le luci che mi abbagliano
Travolgente e bello, quest'amore č Dio
Č un pensiero solo e mi dice che:

Tu hai una vita sola
Spendila bene
Una vita sola.
Tu hai una vita sola
Spendila bene
Una vita sola.

Ho una grande voglia di gridarlo
Corro verso il mondo a vivere
Ora voglio amare senza limiti
Č una gioia immensa, devo dirti che

Tu hai una vita sola
Spendila bene
Una vita sola.
Tu hai una vita sola
Spendila bene
Una vita sola.

You have one life to live, just live it the best you can
You have one life to live, just live it the best you can.
You have one life to live, so you must do your best.

Tu hai una vita sola
Tu hai una vita ora.

PRVI DIALOG "NIZEK ZID"

Marija: *(požvižgava ali mrmra pesem)* ... eno samo življenje imaš. Nikoli nisem pomislila na to.

Giulia: Ja, kaj pa praviš?

Marija: Pomislite ... Tukaj smo vse dneve, na tem malem zidu, vedno iste stvari ... Si niste nikoli zaželeli kaj več kot to?

Valerio, Davide T. in Mario *(s kretljivo roko)* Ehhh!!!

Aurelio: Zakaj neki? Imam odbojko, prijatelje ...

Marija: Da. In potem?

Aurelio: Potem glasbena skupina, pripravili smo nekaj, s čimer bomo ... *(zažvižga)* prišli še daleč!

Giulia: Veš, kaj ti povem? Varaš se! Tudi jaz sem mislila kot ti pa zdaj vendar ne sedim na kaki zvezdi, nasprotno, sedim tukaj, na tem zidu ...

Davide De M.: Ah, Giulia, govori zase! Jaz se čutim tako poln energije, da bi lahko držal svet v eni roki!

Lucia: Lep svet držiš v roki!

Aurelio: No, ima tudi prav. Ta svet je res prepoln problemov.

Lucia: Da, prav tako je! Na cestah Argentine, kjer živim, sem videla veliko ljudi, ki so kradli iz trgovin, ki so brez službe, nimajo doma ne denarja. Prevelike razlike vladajo med bogatimi in revnimi. Ko razmišljam o tem, me preplavi tesnoba. Otroci, ali bomo uspeli ustvariti bolj pravičen svet?

Nicolas: Ah, da ... pravičnost. Tudi v Čile mnogo otrok prosi miloščino po cestah, jedo iz smetnjakov. Lahko kaj storimo?

Marija: Nicolas in Lucia, prav imajo! Morda se ne zavedamo, da imajo mnogi otroci na vseh koncih sveta veliko večje probleme kot so naši. Mi smo tukaj, vedno in samo na tem zidu! Po mojem temu našemu življenju manjka nekaj!

Davide De M.: Da, a kaj?

Marija: Nekaj, kar me bo res osrečilo. To vendar mora obstajati!

Na ekranu se pojavi odlomek:
"ČLOVEKU JE USOJENA LJUBEZEN"

Na ekranu roka piše Chiarino misel o Bogu ljubezni. Glasba. Potem se eden od otrok spusti z zidu in obrnjen k ekranu bere stoje to misel:

Davide De M.:

"Poglej okoli sebe: vse na svetu mine in takoj je tu večer. A ne obupaj! V tvojem srcu je brezmejna in nesmrtna želja, tisto, kar iščeš. To je Bog, ki je ljubezen!

Poslušaj čas, ki beži. Poslušaj utripanje tvojega srca. Vabi te, nenehno, k ljubezni! Ljubi! Človeku je usojena ljubezen!"

PRIČEVANJE MARTE (16 let, iz Milana - 1'15")

Tudi sama sem veliko časa iskala tisto, kar bi me moglo res osrečiti, dokler me ni nekega dne na srečanju, kakršno je tole, osupnilo veselje tistih otrok, ki so me povabili. Njihov predlog, naj ljubim vse, je spremenil moje življenje.

Doma sem začela pomivati posodo, ne da bi godrnjala. In tudi v šoli sem začela sprejemati vse.

Pomislila sem: "Če Bog ljubi mene, ljubi vse, tudi tiste, ki ne verujejo ali pripadajo drugemu verstvu." Tako sem spontano bolje spoznala običaje prijatelja, ki je bil musliman. Odkrila sem, da naju povezuje vera v enega samega Boga. Tako sem se tudi približala sošolki, ki je jokala, ker ji ni šlo dobro pri nalogi, čeprav se z njo prej nisem ravno najbolje razumela.

Opazila sem, da je dovolj začeti pri majhnih dejanjih in tako najdem pot do sreče.

Tudi način, kako se ukvarjam s športom, se je spremenil. Ko sem nekega dne med tekmo v odbojki slabo podala žogo moji prijateljici, se je razjezila name. Nasmehnila sem se ji z besedami: "Prav imaš! Še enkrat bom poskusila!" Tokrat sem ji uspela podati dobro in zmagale smo.

PRIČEVANJE NICKA, 13 let z Nizozemske - 1'10"

Jaz pa sem vedno imel zelo rad svobodo, kar je zame pomenilo, da sem delal, kar mi je bilo všeč. Sem Nick in prihajam z Nizozemske.

Zelo so mi všeč rolke in med poletnimi počitnicami sem ostajal na progi ves dan. Skupina prijateljev, s katerimi sem rolal, se je razdelila in drug o drugem so govorili slabo. Znašel sem se v skupini, v kateri se je ozračje zelo spremenilo. Začeli so tudi popivati in uživati mamila.

Nekateri so se opili tako zelo, da niso uspeli stati na nogah na rolgah. Drugi, ki so bili tudi pijani, so se prepirali z vsemi. Sam še nisem začel piti, a prepričan sem, da ne bi dolgo vzdržal.

Nekega dne se je zgodilo nekaj: mati enega od dečkov je opazila, kaj se dogaja in je prišla k meni domov in povedala moji mami.

Medtem ko sta se pogovarjali, sem se zaprl v svojo sobo. Zavedel sem se, da sem stopil na slabo pot: če bom nadaljeval tako, se bo slabo končalo zame. Bil sem na razpotju in moral sem izbrati: biti s temi prijatelji ali s tistim drugim prijateljem, Bogom, ki sem ga spoznal z otroki za edinost. Prav to sem storil: zapustil sem tisto okolje. Še vedno so rolke moj najljubši konjiček, a zdaj se ne pustim več pogojevati in čutim se res svobodnega.

PRIČEVANJE OLGE IZ HONG KONGA - 1'15"

Imenujem se Olga in prihajam iz Hong Konga, bogatega kitajskega mesta. Vedno sem bila potopljena v porabniško družbo, v kateri živijo otroci samo za študij in razvedrilo, odrasli pa za denar.

Sem edinka in pri šestih letih so me starši, ki so delali ves dan, zaupali sprejemnemu centru. Domov sem se vračala šele zvečer.

Mama se je vračala kasno in z očkom sta pogosto jedla pred televizijskim sprejemnikom, ne da bi se pogovarjala. Bila sem krščena, a Bog je bil daleč od mojega življenja.

Smrt moje triletne sestrične je vzbudila v meni veliko dvomov: "Kakšen smisel ima življenje - sem se spraševala - če moramo vsi nekega dne umreti?"

Nisem bila srečna in začela sem se upirati vsemu. Prenehala sem se učiti in ker nisem izdelala razreda, sem hotela pustiti šolo. Nič me ni zanimalo. Vsi so bili zaskrbljeni zame.

V tistem času sem spoznala otroke za edinost, ki so mi pomagali ponovno najti veselje do življenja.

Zavest, da imamo Boga, ki je naš Oče in nas ljubi take, kakršni smo, me je spodbudila, da sem tudi sama ljubila druge. Začela sem se pogovarjati s starši, poslušala sem njune nasvete, vnašala toplino v domače odnose. Življenje se je razsvetlilo, ponovno sem odkrila Jezusa kot največjega prijatelja.

PRIČEVANJE RAFAELA DONELLESA IZ BRAZILIJE - 1'30"

V moji šoli mnogo otrok misli samo na sebe in ne opazijo drugih. Težko si je celo reči: "Živjo!". Zaradi tega sem veliko trpel in nisem vedel, kaj naj storim.

Potem sem poskusil narediti prvi korak in tako sem dobil prijatelje. Posebej sem spoznal otroka, ki se mi je zdel zelo žalosten. Vedno je bil zaprt v samega sebe, ni hotel govoriti z nobenim.

Zanimal sem se zanj in mu dal razumeti, da mi je do njegovega prijateljstva. Po dolgem pogovoru mi je zaupal, da je obupan: imel je vse, a ni bil zadovoljen z življenjem. Ker je bil zelo bister, je iskal resnico v knjigah. In spraševal se je, kako naj veruje v Boga, ko pa je toliko trpljenja. Ker ni uspel najti odgovora, je pomislil celo na samomor.

Zagotovil sem mu, da lahko računa name. Potem sem telefoniral drugim sošolcem in jih povabil, naj bodo ob njem. Dogovorili smo se, da ga bomo prosili, naj nam pomaga pri nekaterih predmetih, da bi se tako čutil koristnega. Zahvaljujoč tem odnosom se je njegovo stanje izboljšalo.

Pogosto mi je postavljala vprašanja o veri. Tako sem ga povabil na srečanje Otroka za edinost. Na koncu mi je rekel: "Prvič vas vidim, a z eno besedo ste mi dali odgovor, ki sem ga iskal: Bog je ljubezen in ko ljubimo, je v nas on."

Potem se je spovedal in začel po dolgem času zopet hoditi k maši. Zaupal mi je: "Ti in tvoji prijatelji ste mi rešili življenje."

Pesem: "YOUR LOVE IS IN ME" (TVOJA LJUBEZEN JE V MENI)

Your love is in me
In my life and every song that I sing!

Whenever I cry
You're there by my side
And you want me to know
All the little things that I do for love will bring
Peace to my heart.

Your love is in me
In my life and every song that I sing
And when I'm flying you're the wind beneath my wings.
Your love is in me
And I truly want the world to see
Life is a beautiful thing!
Life is a beautiful thing!

When darkness descends
You lend me a hand
And you show me the way
All the little things that you do for love will bring
Peace to the world.

Your love is in me...

Your love within me – makes me strong...
Your love within me – sets me free...

Your love is in me...

DRUGI DIALOG OB ZIDU

Marija: Čakaj, no, torej ...? Bog je vedno navzoč in on je ljubezen!

Valerio: Po tvojem je prav vedno ljubezen?

Marija: Zdi se tako ... mislim vsaj!

Valerio: A pomisli, kako je, ko trpiš, ko so bolečine tako hude, da se zdi, da jih ni mogoče premagati, ko čutiš, da so te zapustili vsi ljudje in vse stvari ... Je on tudi tam?

Chiara C.: Mislim, da je! Če je vedno blizu nas, nam je blizu tudi v težavah!

Valerio: Da, da ... Zakaj pa se potem nenehno pojavljajo nesreče, zakaj vojne in trpljenje?

Marija: Glej, to se tudi sama vprašujem!

KOREOGRAFIJA "ZVEZDE IN SOLZE"

*Hrup vojne, sirene, prah. Človeški liki oblikujejo gozd Zlata kapljica.
Emmanuela (solistka) pride na oder in zapoje pesem ob rahlem premikanju scene. Okoli
nje ležijo na tleh speči ljudje.*

Pesem: "ZVEZDE IN SOLZE"

Sono qui con uno zaino blu
seduta con gli occhi nel cielo.
Di stella in stella,
la notte cresce su di me
e le costellazioni
fanno tutto il loro giro lentamente
cosa nuova per me.
La nostra casa č in fiamme
la cittř laggiũ che crolla
sotto un'altra guerra.
Ed io qui.

**Di stella in
la notte fuori e dentro me.
Io piango e piango
negli occhi stelle e lacrime.**

Guardo i miei, dormono accanto a me
domani andranno lontano.
Loro non lo sanno
che un'altra strada seguirň.
Domani metterň il mio zaino
sulle loro spalle cosě stanche.
No, non ce la farň!
Ho il cuore in pezzi adesso
solo se ci penso, ma
non posso abbandonare la mia cittř.

**Di stella in stella
la notte passa su di me.
Rimango e piango
negli occhi stelle e lacrime.**

**Di luce in luce
l'amore č la mia stella, l'unica.
Un ponte di fuoco
a poco a poco s'avvicina, s'avvicina!**

**Hei, hei, hei, ma non lo sai
che l'amore
tutto vince, tutto!
Hei, hei, hei, l'amore vedrai
vince tutto
anche questa notte!**

Guardo in fondo laggiũ,
guardo in fondo laggiũ,
guardo in fondo laggiũ,
guardo in fondo laggiũ.
La luce, la luce.

Eccomi,
sto attraversando l'alba col mio sě.

KOREOGRAFIJA: "ZAKAJ?" (Torino, 40 igralcev)

Dve skupini se izmenjujeta in oblikujeta štiri slike bolečin, ki najbolj zadevajo današnje otroke. Na platnu enobarvni in upočasnjeni prizori, ki ponazarjajo vsako sliko.

Izključenost in osamljenost: vsak poskuša vstopiti v krog, a je odbit.

Izkoriščenost: liki z zvezanimi rokami, ki jih stiska oblast majhne skupine ljudi.

Mamila: drugi liki, zaprti v mreži, se zvijajo. Prizadevajo si privabiti druge. Odprte roke prosijo pomoči.

Bolezen-smrt: neki lik izrazi bolečino. Z zakritim obrazom vleče za sabo mrežo, s katero pokrije vse. Pod njo ostanejo ruševine smrti.

pesem: "V mojih rokah"

KOREOGRAFIJA SE NADALJUJE

Bolečina se spremeni. Iz ruševin vzklije novo življenje. Igralci na sceni vstanejo in se srečujejo.

Pesem: "V mojih rokah"

Emmanuela in Mara (solistki) zapojeta pesem, srečujeta se med ruševinami na sceni.

1§ voce:

Nuvole nere di polvere e fumo
E livida luce d'un rapido addio.
Tu dove sei? Io non ti trovo.
Tu dove sei? Io non ti vedo.

Urla di donna e poi lei
Sempre impazzita cos'ha?
Occhi sbarrati coperti di terra
Gridano a me la sua storia di guerra.

L'ultimo abbraccio
a mia madre e mio padre
Si perde cos'è tra migliaia di addii
Fuggono via, vanno lontano
Mai come qui, mai come adesso.

2§ voce:

E ora chi mi pu' capire
qua dentro cosa sento?
Forse č un po' come morire
nel centro d'un lamento
Non so pi' cosa pensare
non so che cosa fare
Sono sola, sola, sono sola, s'è...

1§ voce:

Livido sole nel nero d'un cielo
Lo stelo d'un fiore spezzato cos'è.
Tu dove sei? Io non ti vedo.
Tu dove sei? Io non ti trovo.

Il suo dolore č gir' mio
E sto piangendo con lei.
I suoi quattro figli li ha presi la guerra
Grida di madre coperte di terra:

2§ voce:

Tu non sai cosa vuol dire
restare sola al mondo
Anche sulle loro vite cadevano le bombe.
Chi me li potr' ridare
anche solo un istante?
Sono sola, sola, sono sola, s'è...

1§ voce:

**No, non posso pi' restare
a guardare cosa sento, voglio
Prendere fra le mie braccia
il dolore del mondo
Consolare fino in fondo
ogni piccolo lamento
Ogni cuore solo, ogni cuore, s'è!**

**Non ho pi' lacrime nel mio dolore
L'amore mi spinge ormai fuori di me
Mai come qui, mai come adesso.**

**No, non posso pi' restare a guardare cosa
sento, voglio
Prendere fra le mie braccia
il dolore del mondo
Consolare fino in fondo
ogni piccolo lamento
Ogni cuore solo, ogni cuore, s'è!**

**Non ho pi' lacrime nel mio dolore
L'amore mi spinge ormai fuori di me.**

Na ekranu odlomek iz Chiarine meditacije:
"GLEJ NANJ, KI VPIJE"

Roka na ekranu piše Chiarino misel o zapuščenem Jezusu. Deček se dvigne z zidu in obrnjen k ekranu stoje prebere to misel:

"Glej nanj, ki na križu vpije: 'Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?' Tam je vsa ljubezen Boga. Ni nam mogel darovati več. On je moj Ideal. In ko potrka na tvoje srce manjša ali večja bolečina, ga poskusi objeti in v njem boš našel življenje."

Koreografska skupina odide z odra po Chiarini misli.

PRIČEVANJE JAIMEJA IN ISIMEIJA iz Salvadorja

Jaime:

Lani sta zadela našo državo dva zelo močna potresa in v mestu Las Collinas je plaz pokopal zelo veliko hiš. Bilo je več kot 2.000 žrtev.

Na začetku se nisem zavedal, kaj se je zgodilo. Videl sem uničeno mesto, ljudi, ki so jokali ali iskali med ruševinami. Nismo imeli ne elektrike ne vode in telefoni niso delovali. V moji družini smo bili vsi živi in zdravi, a hiša in naša pekarna sta bili porušeni. Vprašal sem se: "Zakaj vse to?" Med skupno molitvijo za žrtve pa se mi je zazdelo, da me je Jezus objel: zaupati moramo vanj, tako da še naprej ljubimo, ker nas ne bo pustil same. Kmalu smo se lahko mi in druge družine zahvaljujoč pomoči, ki ste jo poslali tudi mnogi med vami, vselili v novo hišo. Zdaj smo ponovno zgradili tudi pekarno.

Dinora:

Na več krajih smo pomagali tako, da smo ponudili zdravstveno pomoč, razdeljevali hrano ali pomagali odkopavati zemljo. Nekega dne smo videli, da so potegnili izpod ruševin vso družino: očka, mamo in dva otroka. Bili so dva dni pokopani, a živi.

Kupili smo tudi hrano, obleko, odeje in vodo ter se ponudili, da to odpeljemo v kraje, ki so ostali izolirani. Ljudje so bili obupani in so se pripravili tudi za hrano. Razumeli smo, da jih moramo ljubiti še močneje in jim dati tisto, kar smo imeli: tudi nasmeh, tolažilna beseda, poslušali smo in zanje je bilo to zelo pomembno.

Ker smo to bolečino podelili z mnogimi po svetu, nam je to dalo potrebne moči in izkusili smo, da smo res ena sama družina.

PRIČEVANJE FRANCISCA IN NILSONA iz Porto Alegre v Braziliji - 2'

Francisco:

Imenujem se Francisco in pred nekaj meseci so me na hitro odpeljali v bolnišnico zaradi zelo hudega vnetja. V rešilnem avtomobilu sem dajal poguma očetu, bil sem miren. Zakaj naj bi bil zaskrbljen pred tolikimi veliko hujšimi problemi v svetu? V bolnišnici so videli, da je moje stanje zelo slabo. Odpeljali so me v reanimacijsko sobo, več dni sem bil v komi.

Nilson:

Takoj ko sem izvedel, da je Francisco zbolel, sem odhitel v bolnišnico, kjer mi je njegov očka rekel: "Vi, ki ste njegovi prijatelji, mu lahko zelo pomagate." Ko sem se vrnil domov, je bilo edino, kar sem lahko storil, "moliti". Vendar ne sam, ampak skupaj z drugimi. Takoj smo poslali po elektronski pošti pismo vsem otrokom za edinost: "Francescovo stanje je zelo hudo: prosimo za njegovo ozdravitev." Novica je v kratkem času obšla svet in začela se je molitvena veriga. Iz najrazličnejših koncev sveta so prihajali odgovori, ki smo jih redno prebiral Francisco. Pred reanimacijsko sobo smo se izmenjevali z njegovimi starši dan in noč. Po enajstih dneh se je počasi začel prebujati.

Francisco:

Ne spominjam se dosti. Ko sem se prebudil, se nisem uspel premikati in ne govoriti.

Mamo sem prosil, naj postavi blizu postelje razpelo: tudi Jezus je trpel, a ni izgubil poguma. Počasi, počasi se je ustvaril odnos z njim in ko nisem več imel moči niti za molitev, je zadoščal pogled, s katerim sem vse zaupal njemu. Edino, kar sem uspel storiti, je bil nasmeh. Z veseljem sem sprejemal tiste, ki so me obiskovali, zdravnike in medicinsko osebje. Svojim družinskim članom nisem hotel pokazati bolečin, ki sem jih imel, da jih ne bi skrbelo. Iz te izkušnje imam popolnoma nov odnos z Marijo, kakor bi bila vedno ob meni. Kot vidite, sem zdaj popolnoma zdrav, zahvaljujoč molitvam vseh vas.

PRIČEVANJE ROSE ANGELE iz Nairobijske Kenije - 1'50'

Sem Rose Angela iz Kenije. Tudi sama sem spoznala bolečino, a tudi božjo ljubezen.

Pred časom je med igro neki deček ranil mojo sestro v nogo. Ko sem hotela, da preneha, je jezen vrgel vam palico in nekaj trsk je po nesreči zadelo moje oko.

V bolnišnici sem čakala tri dni pred operacijo. Zelo sem trpela. Nisem hotela postati problem za mojo družino in vpraševala sem se: "Zakaj se je to zgodilo prav meni?"

Po prvi operaciji sem izgubila vid. Druga operacija je bila bolj boleča. Zaradi nekega zdravila sem ostala eno uro ohromela. Bala sem se, da ne bom več mogla hoditi.

Kljub temu stanju in čeprav so bili vsi okoli mene jezni, sem razumela, da moram tistemu dečku odpustiti. Pomagala sem tudi svoji družini, da je storila tako. Od takrat sem zopet začela zaupati Bogu in prosila sem ga za pogum, da bi lahko nadaljevala.

Ko so mi zdravniki rekli, da ne bom nikoli več videla na to oko, so vsi pričakovali, da bom jokala. "Zakaj naj se žalostim - sem razložila - za nekaj, kar mi ne pripada? Zahvalim se Bogu, ker mi je dal dve očesi in sem zdaj izgubila samo enega."

Lani sem med potovanjem v Italijo izvedela, da bi lahko s presaditvijo zopet videla. Šlo je za zelo drago operacijo, ki je sama ne bi mogla plačati. To je postalo mogoče, ker so mi pomagali mnogi v moji državi in v Italiji, ki delijo z mano ta način življenja. Operacija je uspela in zdaj vidim.

TRETJI DIALOG OB ZIDU

Valerio: Zdaj sem razumel! Obstaja način, kako lahko pretvorimo bolečino, kako smo lahko vedno srečni tudi sredi težav!

Aurelio: Joj! To je preveč velika stvar! Povedati moramo čimveč ljudem!

Giulia: Pomisli, kako lepo bi bilo, če bi lahko vsak izkusil, kakor se je zgodilo mnogim med nami.

David: Otroci, otroci, vedno bolj sem prepričan, da je to edini način, da bi vedno živeli na najboljši način!

Chiara C. in Marija:Preveč res je!

Chiara B.: In pomislite: tisto, kar smo odkrili, lahko živimo v vsem, kar delamo, tudi od tega zidu lahko pridemo daleč ...

Pesem: "SORGENTE" (izvir) (3'30")

Giorno dopo giorno
Sfioriamo la gente
Ma c'č qualcosa che non passa?
Che conta veramente?
Futuro del mondo
Noi cerchiamo una fonte
Per essere oggi una nuova sorgente.

Un'acqua che sgorga
Dove puñ arrivare?
Comincia da un punto
E non si puñ arrestare
Rallenta riparte riprende vigore
E tutto travolge
Senza far rumore.

Amore concreto che tutto consuma
Amore che spacca rompe
Vince ogni paura
La bomba piű forte
Di ogni guerra e rancore
L'acqua va' corre sussurra
Tutto vince l'amore
Amore che vince tutto vince l'amore
L'acqua va' corre sussurra
Tutto vince l'amore.

E il cielo si apre ci d' la sua vita
La prima sorgente
La prima sorgente
Da Trento č partita.
Sorgente che unisce
Trasforma e rinnova
E di tutti fa e di tutti fa
Una cosa sola.

Quell'acqua nel tempo
La terra ha irrigato
Un popolo nuovo dall'amore
Č gir' nato
Di lingue diverse
D'ogni razza e cultura
Vogliamo portare
Noi quell'acqua pura.

Perché un mondo unito
Un uomo-Dio ha sognato
Quelle prime ragazze
La vita hanno dato
E noi, noi ragazzi faremo domani
Fiorire quel sogno fra le nostre mani.

E il cielo si apre ci d' la sua vita
La prima sorgente
La prima sorgente
Da Trento č partita
Sorgente che unisce
Trasforma e rinnova
E di tutti fa e di tutti fa
Una cosa sola.

E noi noi ragazzi faremo domani
Fiorire quel sogno
Fra le nostre mani...

PREDSTAVIMO SE

Središče odra

David:

Z vsega sveta smo prišli prav do sem. Pritegnil nas je isti življenjski slog, ki se je rodil v Trentu v severni Italiji pred petdesetimi leti. Prav od tam so začele Chiara Lubich in njene prve tovarišice. Bile so stare kot mi in v srcu so imele eno samo željo: živeti za nekaj velikega.

Serena:

Ko nekega dne berejo evangelij, jih pritegne Jezusova molitev k Očetu: "Da bi bili vsi eno". Edinost je načrt, ki ga ima Bog s človeštvom. To je Ideal, za katerega se splača porabiti življenje, edino življenje, ki ga imamo.

Aurelio:

Ta ideal edinosti je prišel v 182 državah, pritegnil je ljudi raznih ras, kultur in verstev. Prispeva tudi k ekumenskemu dialogu.

Chiara B.:

Tako je nastalo novo ljudstvo, v katerem smo tudi mi Otroci za edinost. Smo otroci različnih ras, kultur, jezikov in verstev. Tudi mi hočemo živeti za to, da bi se res udeležil zedinjen svet.

INTERVJU ZADNJIH MEJA SVETA

Ob zidu

Rita:

Če izberemo neko točko na globusu, bomo prav gotovo našli tudi tam nekoga, ki živi kot mi: na primer na krajih z večnim ledom na severnem tečaju, od koder prihaja Elisa, ki je zdaj tukaj. Povej nam kaj!

Elisa iz Grenlandije:

Lep pozdrav! Prinašam vam pozdrave dežele starodavnih Inuitov, kakor se imenuje naš narod! Moja država je zelo velika. V Grenlandiji je veliko mesecev v letu zima. Večina ozemlja je večni led in mi živimo le na obrežju. Iz enega mesta v drugo ni poti, najbolj pogosto prevozno sredstvo so sani s pasjo vprego, ali pa ladja, helikopter, letalo.

Prej sem bila sama, a zdaj imam v moji deželi veliko prijateljev, ki hočejo živeti za zedinjen svet.

Tommaso:

_____ prihaja iz Singapura. To je mesto, v katerem so različna verstva in kulture, kajne?

Deček gen 3 iz Malezije:

Da, ko gledamo mesto Singapur, lahko vidimo minarete mošej in kipce hindujskih svetišč, zvonike krščanskih cerkva in značilno arhitekturo kitajskih templjev. Vendar pa mnoga verstva tudi med nami Otroki za edinost, niso ovira za zedinjen svet, nasprotno, čutimo, da smo ena sama družina. Z našo medsebojno ljubeznijo kažemo vsem, da je edinost možna.

Rita:

Od kod pa prihajaš ti?

Deklica gen 3 iz Nove Kaledonije:

S Fortune, majhnega in zelo lepega otoka v Tihem oceanu.

Danes smo tu zahvaljujoč vam in tisoč pobudam, ki ste jih izvedli in smo tako lahko plačali za pot. Na naših otokih nimajo vsi otroci možnosti učenja. Živijo v zelo revnih kočah brez elektrike. Družine so zelo številne in mnogi obesijo šolo na klin.

Pred časom smo uspeli v Noumeji, prestolnici Nove Kaledonije, zgraditi majhno hišo, v kateri lahko stanujemo. Tam živimo kot v družini. Tako lahko redno obiskujemo šolo in imamo čas za učenje z zelo dobrim uspehom.

Tommaso:

Ti pa prihajaš iz Reuniona. Kje pa je?

Deček iz Reuniona:

Reunion je vulkanski otok v Tihem oceanu, leži jugovzhodno od Madagaskarja ob afriški obali. Podnebje je tropsko in pridelujemo sladkorni trs. Večina prebivalcev so katoličani, a tudi hindujci in muslimani.

Nekateri med nami so spoznali Otroke za edinost in zdaj si prizadevamo živeti evangelij. Na superkongres smo uspeli priti štirje.

PREDSTAVITEV DOŽIVETIJ

Središče odra

Aurelio:

Prihajamo z najrazličnejših koncev sveta in vendar nas povezuje isto življenje: evangelij, ki ga poskušamo živeti vsak dan. V Jezusovih besedah: "Ljubite se, kakor sem jaz ljubil vas" odkrivamo pot za vsako okoliščino.

Chiara B.:

Ljubezen, ki jo hočemo živeti, ni čustvenost. Njene lastnosti so točno določene. Zahteva, da ljubimo vse brez razlikovanja. Da ljubimo prvi, ne da bi čakali, da bo drugi naredil prvi korak.

Aurelio:

Ta ljubezen je konkretna: gre za dejanja in ne za besede. Ljubi celo sovražnike!

Chiara B.:

Taka ljubezen vzbudi pri drugem odgovor in postane medsebojna.

To je prava umetnost, "umetnost ljubezni", ki se je lahko vsi naučimo tako, da začnemo vsak dan znova.

PRIČEVANJE _____ iz Koreje - 1'20"

V parteru (?)

David:

Ti prihajaš iz Koreje. Kajne, da si poskusil tako živeti? Povej nam, kako je šlo?

Deček gen 3 iz Koreje:

Doživel sem nekaj malega, kar pa mi je zelo koristilo. Zelo so mi všeč računalniške igrice, zlasti tista o nogometu, v kateri sem zelo dober.

Nekega dne sem se udeležil tekme na internetu. Hotel sem zmagati, a ni bilo lahko: iz vse države je bilo približno tisoč tekmovalcev.

Ker je bilo Novo leto, se je zbralo pri meni doma nekaj naših sorodnikov, med njimi tudi majhen otrok, zelo živahen in radoveden. Skakal je povsod in užival v tem, da je pritiskal na tipke na računalniku. Zame je bila tista tekma odločilna, on pa ni hotel oditi iz sobe. Prosil sem ga, naj bo na miru in začel igrati. Ko sem bil na tem, da zmagam, je ta otrok potegnil iz stene vtikač in računalnik se je izklopil! Ostal sem brez besed, a kljub jezi, ker sem izgubil pomembno priložnost za zmago, sem se poskusil pomiriti. On me je prestrašeno gledal: razumel je, da je naredil narobe. Da bi ga pomiril, sem se mu nasmehnil in mu podaril žogico. Takoj se je tudi sam razvedril.

V tekmi sem bil med prvimi desetimi, po tem dogodku pa sem se spustil na 50. mesto. Čeprav sem izgubil, sem bil srečen. Pridobil sem nekaj veliko bolj dragocenega: prijateljstvo mojega malega prijatelja.

PRIČEVANJE HELOISE PELLEGRINI iz Brazilije, 16 let - 1'45"

Pri zidu

David:

Heloisa pa, ki prihaja iz Brazilije, se je znašla v zelo težkih razmerah v družini. Ali bi nam lahko kaj povedala?

Heloisa:

Da, imela sem dvanajst let, ko so se moji starši ločili in zaradi tega sem zelo trpela. Najbolj me je bolelo to, da nisem uspela odpustiti očku, ker nas je zapustil in si ustvaril novo družino.-

Ko je klical po telefonu, mu na začetku nisem hotela odgovoriti. Toda Jezusovo vabilo v evangeliju, naj "odpustimo sovražniku" mi ni dalo miru. Jezusa sem prosila, naj mi pomaga narediti ta korak.

On se je na križu čutil zapuščenega od Očeta, a je še naprej ljubil. Tudi jaz sem morala storiti tako. In druge deklice, ki verjamejo v to, so mi zelo pomagale.

Ko se je približeval praznik očetov, sem videla sošolce, ki so pripravljali darila. To je bila priložnost, da bi tudi mojemu očku dokazala, da sem mu odpustila.

Ko je prejel moje darilo, je bil ganjen in mi je rekel, da so zanj najbolj pomembni otroci. Od takrat se je najin odnos spremenil. Bilo kakor bi ponovno odprla vrata mojega srca njemu.

V nekem telefonskem pogovoru mi je zaupal, da se čuti zelo samega. Izkoristila sem priložnost, da sem se poglobljeno pogovarjala z njim. Povedala sem mu o svojem odkritju Boga, ki neizmerno ljubi vsakega človeka. Poslovil se je miren in mi obljubil, da me bo obiskal, da bi se še pogovarjala o tem.

Ni lahko živeti v takih okoliščinah. A ko si prizadevam ljubiti, razumem, da lahko vsi delamo napake, imamo pa možnost začeti znova.

PRIČEVANJE BELENE iz Buenos Airesa v Argentini - 1'20"

Pri zidu

David:

Za nas ljubiti pomeni tudi dati, podeliti tisto, kar imamo odveč, s tistim, ki je v potrebi, tudi v najtežjih razmerah. Prav to doživljajo Otroci za edinost iz Argentine, ki - kot veste - preživlja zelo hudo gospodarsko krizo, po cestah prihaja do spopadov in nasilja. Belen, ti živiš v Buenos Airesu, bi nam lahko kaj povedala o tem?

Belen:

V težkih razmerah, v katerih živimo, nam pomaga to, da težave delimo z drugimi Otroci za edinost in z mnogimi odraslimi, ki hočejo kot mi ustvarjati zedinjen svet. To nam vedno povrne moči in vliva upanje.

Sam sem se morala spoprijeti z veliko težavami, ker je bil moj oče do nedavnega brez dela in zaradi tega smo se morali marsičemu odpovedati.

Na začetku šolskega leta so na primer starši povedali meni in mojim sestricam, da nimajo denarja za knjige. Vendar nismo izgubile poguma. Spomnile smo se na mnoge druge družine, ki morda doživljajo isto kot me in da imamo nekaj neuporabljenih knjig, ki bi jih lahko dale v skupnosti. Tako smo pripravile dva spiska: enega s tistim, kar smo imele odveč, in drugega z našimi potrebami. Ta seznam je krožil med znanci, vsak je dal in prejel in knjige so prišle za vse. Isto smo ponovile za druge potrebe in mnogi so se nam hoteli pridružiti. Tako smo uspeli pokriti potrebe mnogih ljudi.

KOREJSKI PLES - 3'06"

Pri zidu

Tommaso:

Edinost je tista sila, ki daje, da skupaj napredujemo. Pomaga nam, da premagamo vse težave. Prav to želijo prikazati Otroci za edinost iz Koreje s svojim plesom "Tae Kwon Mu".

POGOVOR Z OTROKI ZA EDINOST
IZ CECCHINE (Castelli Romani v Italiji) IN S PAMELO (Tagaytay na Filipinih) - 2'

Središče odra

Chiara:

Ko živimo umetnost ljubezni, se tkejo novi odnosi.

Pomislite, kako lepo bi bilo, če bi v naših šolah vsi, učenci, dijaki in profesorji živeli ta novi življenjski slog! In ne le v eni sami šoli, ampak tudi med šolami z raznih koncev sveta.

Aurelio:

Z nami je nekaj otrok iz šole v Castelli Romani (Rimski gradovi), ki so postali veliki prijatelji, sošolci nekaterih otrok s Filipinov. Kako je prišlo do tega?

Riccardo:

Naše učiteljice so nam predlagale, da se spoznamo z otroki iz drugih držav in tako smo začeli s Filipini. Spoznali smo njihov način življenja, njihove običaje in kulturo. Posebej smo se spoprijateljili s Pamela, ki nam je pripovedovala o svojem domu, o družini, o svoji mestni četrti. Pamela je postala naša sošolka, čeprav je na drugem koncu planeta! Razumeli smo tudi, da veliko reči, ki so bile za nas same po sebi umevne, zanje niso, kakor na primer možnost hoditi v šolo.

Marta:

Tako smo se ponudili, da ji mi plačamo šolanjer. V ta namen smo obdavčili same sebe: opravljamo manjša hišna opravila in če nam hoče kdo dati darilo, ga prosimo, naj nam da raje denar, ki ga porabimo v ta namen. Najlepši dar za nas je prijateljstvo s Pamela.

Ko smo videli, da je srečna, nas je to razveselilo in zavzeli smo se, da gremo skupaj naprej. Naučili smo se, da je večje veselje v dajanju kot v prejemanju.

Aurelio:

Tudi Pamela je danes na superkongresu.

Čav, Pamela. Kaj je zate ta izkušnja?

Pamela:

Zelo sem vesela, ker sem spoznala te otroke, ki so mi omogočili, da lahko hodim v šolo.

Zame niso samo prijatelji, ampak pravi bratje in sestre. Moči priti v Italijo z drugimi s Filipinov so zame sanje, za katere si nikoli ne bi mogla misliti, da se bodo uresničile.

LANSIRAJO PROJEKT "SCHOOLMATES" (1'45")

David:

Kot ta izkušnja deluje še več drugih izkušenj med nami Otroki za edinost na šolskem področju. A zdaj bi radi naredili nov korak.

Aurelio:

Da bi olajšali srečanja med otroki raznih držav sveta, smo si zamislili internetni naslov, v katerega lahko razredi, ki to želijo, pošljejo svoj naslov. Omogočili jim bomo stik z drugimi razredi na drugem koncu sveta, ki bi tudi radi bili vključeni v to svetovno mrežo šol.

Serena:

Spoznavanje med otroki različnih držav bo medsebojna obogatitev. Tako se bodo porušile ovire in predsodki. In to je prva stopnja našega projekta.

Kot smo videli, mnogo otrok na svetu nima možnosti hoditi v šolo in si ustvariti boljšo prihodnost, čeprav si tega želijo.

Chiara:

To, da se imamo za eno samo družino, v kateri si delimo vse, pomeni tudi, da si pomagamo. Zato predvideva druga stopnja našega projekta ustanovitev sklada, da bi otrokom, ki potrebujejo denar za šolanje, lahko tega poslali.

Kaj se vam zdi?

Davide:

V stiku smo že z nekaterimi šolami:

v Afriki je to šola Mavrica **v Ugandi**, kjer so mnogi otroci žrtve AIDS-a;

Chiara B.:

v Aziji je šola iz Dalwala **v Pakistanu** za muslimanske otroke, ki so prej imeli učne ure pod drevesi;

Serena:

v Ameriki: nekaj šol v Bogota **v Kolumbiji** v mestnih četrtih, nevarnih zaradi nasilja in trgovine z mamili;

Aurelio:

v Oceaniji "Maison Virgo" v **Novi Kaledoniji**, kjer lahko deklice, ki so prisiljene zapustiti šolo, nadaljujejo z učenjem.

David:

In še v Boliviji, Urugvaju, Ekvadorju, Braziliji, Kongu, Keniji, Burundiju, na Madagaskarju, na Tajskem, v Indiji, Iraku in Romuniji.

Chiara B.:

Vsak od nas lahko pristopi k akciji "Schoolmates" in tako POSTANE SOŠOLEC V ISTI KLOPI Z NEKOM NA DRUGEM KONCU SVETA.

(sledi video posnetek "Schoolmates")

RVM "ŠOLSKI SVINČNIKI"

glasovi v ozadju	prizori
Sem Rafi in prihajam iz Švice (<i>nemško</i>). Prijatelji, sem Bernadette iz Brazilije (<i>portugalsko</i>). Dragi prijatelji, sem Marie iz Francije(<i>francosko</i>). Sem Delaram, moja družina je iz Irana in sem muslimanka (<i>iransko</i>). Sem David in pišem vam iz Kolumbije (<i>špansko</i>). Živjo, sem Lucija iz Argentine (<i>špansko</i>). Živjo, sem John iz New Yorka (<i>angleško</i>).	disolvenca <i>Roke otrok raznih narodnosti, ki pišejo na roko, na računalnik, ki pošiljajo pisma in jih prejemajo, pošiljajo elektronsko pošto itn.</i>
	grafika <i>ples svinčnikov ... Detalj barvane konice, ki se premika in barva zemljepisno karto od Rima do Moskve ... Drugi svinčniki se srečujejo na drugih poteh ... Iz zemljepisne karte, ki kaže podrobno razne države, se oblikuje svet z mrežo, ki jo začrtajo svinčniki ...</i>
Predraga Pamela, pišemo ti iz Rima in čeprav te ne poznamo osebno, si del našega razreda (<i>italijansko</i>). S Filipinov sem in srečen sem, ker sem vaš prijatelj (<i>angleško</i>). Zahvaljujemo se vam zelo močno in prosimo vas, da skupaj z nami molite za konec vojne v Kongu (<i>francosko</i>). Smo iz Kolumbije in zato, da bi ustvarjali boljši in bolj zedinjen svet, se moramo tudi učiti (<i>špansko</i>). Med nami ni več ne bogatih ne revnih: ena družina smo. (<i>iransko</i>). Odkril sem, kako lepo je dati (<i>nemško</i>). Kaj boš z denarjem, če nimaš prijateljev? (<i>italijansko</i>)	<i>Prvi plani dečkov in deklic raznih narodnosti (tudi v značilnih oblačilih)</i>
S sošolci smo spoznali Davida iz Bolivije. Pogosto si dopisujemo, v svojih pismih nam pripoveduje o svoji družini, o prijateljih, o svoji vasi. Poslal nam je tudi fotografije svoje dežele, ki je zelo lepa, a zelo revna. Že nekaj mesecev lahko David in njegovi prijatelji obiskujejo šolo z našo pomočjo.	<i>prizori iz Bolivije - pokrajina - vas - otroci itn.</i>
Bi nam hotel pomagati? Tudi ti in tvoji sošolci v razredu se lahko udeležite tega projekta: vsi otroci na svetu imajo pravico do učenja. Dovolj je malo, da bi postali "sošolci v isti klopi" z enega konca sveta na drugega.	grafika <i>Svinčnik napiše vprašaj ... Drugi svinčniki opazujejo in potem napišejo v raznih jezikih "da"! S to grafiko se prepleta cela vrsta prvih</i>

	<p><i>posnetkov, pogledi raznih otrok.</i></p> <p><i>Zelena številka</i></p> <p><i>internetni naslov: www.school-mates.org</i></p> <p><i>Svinčniki se objamejo in to postane logo projekta z napisom SCHOOLMATES (šolski svinčniki)</i></p>
--	---

PREDSTAVITEV

Pri zidu (stoje)

Rita:

Medsebojna ljubezen, ki jo hočemo živeti, daje, da smo že bratje. Prav to se je zgodilo v Fontemu, vasi v kamerunskem pragozdu.

ZGODBA O FONTEMU (7')

Pa Michael pokliče otroke in jim pripoveduje zgodbo brez glasbe. Na ekranu prizori iz Fontema, kakršen je bil tedaj in Chiarin obisk leta '66.

Otroci: Otroci, tecite hitro, Pa Michael nam bo pripovedoval!

Pa Michael: Dober dan, otroci!

Otroci: Dober dan, Pa! Še enkrat nam povej našo zgodbo!

Pa Michael: Živeli smo globoko v pragozdu. Bili smo revni, polni bolezní. Ko sem bil star kot vi, so skoraj vsi otroci, ki so se rodili, tudi umrli.

Naše pleme Bangva je izumiralo. Spominjam se fona Defanga, našega kralja. Kako zelo je trpel! Potolažiti je hotel mame, a kako?

Fon je označil s kredo vsakič, ko je izvedel, da je umrl neki otrok. Bilo jih je veliko, kako prinašati povsod besede tolažbe?

Obupani smo se odločili, da bomo prosili Boga za pomoč.

Po enem letu se stanje ni spremenilo. Tedaj smo še eno leto prosili še močnejše, potem še eno leto, na koncu pa smo se odločili, da zberemo prispevke in gremo k katoliškemu škofu, ki je odhajal na veliko srečanje škofov s papežem. Ko je bil v Rimu, je spoznal Chiaro in ko ji je povedal, kakšno je stanje, jo je zaprosil: "Ali ne bi mogla poslati nekaj zdravnikov, ki bi pomagali tem ljudem?" In Chiara jih je poslala. Imenovali smo jih "božji ljudje", ker so ljudje začeli ozdravljati.

Kmalu za tem nas je prišla obiskat sama Chiara.

Vstopi Chiara (gen 3, belka), sprejmeta jo fon in mafua, medtem pa bobni oznanijo ples. Dečki in deklice gen 3 se premikajo v osmih parih. Sredi kroga so tolkala za pet gen 3, ki igrajo nanje.

Praznični ples fona s Chiaro (2').

Na koncu glasbe glas za kulisami pravi:

Glas za kulisami:

Med plesom na široki ravnici sredi pragozda je Chiara videla sonce, ki je objemalo vse. In zazdela se ji je, da tisto sonce, nekakšno božje znamenje, vnaprej oznanja, da bo tam, sredi tropskega pragozda nastalo mesto, v katero bodo prihajali mnogi iz vseh afriških držav, da bi videli, kaj je ljubezen, da bi videli udejanjeno človeško bratstvo.

Praznik postane velik. Na koncu prvega plesa se plesalci umaknejo v ozadje. Kot znamenje Ideala, ki se širi po vsej Afriki, vstopijo dečki in deklice gen 3 iz vsake države, ki je tu, v svojih oblačilih, predstavijo se in naredijo nekaj značilnih korakov, medtem pa jih pokličejo na oder. Vidna je različnost narodov. Potem vsi skupaj s fonom in Chiaro pozdravijo občinstvo (2').

Skupina sedi na podu na odru. Deček gen 3 pove svojo izkušnjo. Na ekranu so prizori iz zadnjega Chiarinega obiska (30").

PRIČEVANJE JOHNA PAULA iz Fontema
z video posnetki - Chiara v Fontemu in življenje v Fontemu

Sredi afriških gen 3

Ko se je leta 2000 Chiara vrnila v Fontem, smo sklenili "zavezo": najprej foni med seboj in potem vsi mi drug z drugim, obvezali smo se, da bomo živeli ljubezen kot zakon našega mesta.

To mi pomaga vsak dan, da preskočim majhne ovire, s katerimi se srečujem, in to je prava telovadba za tedaj, ko nastopijo težki trenutki.

Nekaj časa nazaj so morali nujno odpeljati mojo sestrico Ito v fontemsko bolnišnico. Z brati smo začeli moliti za njeno ozdravljenje, a z minevanjem dni se je njeno stanje slabšalo. Trpel sem in videl bolečino na obrazih svojih sorodnikov, a sem razumel, da se ne morem ustaviti ob tem. Rekel sem si: "Zdaj je čas, da povečam ljubezen v svojem življenju."

Prepričan sem bil, da je Jezus ob nas in ob Iti s svojo ljubeznijo in prizadeval sem si, vliti pogum in upanje v vse.

Čez nekaj dni je moja sestrica odšla v nebesa. Bolečina je bila zelo močna, a tudi takrat sem še naprej ljubil svoje starše in brate, morda samo tako, da sem bil v tišini z njimi. Ganilo me je, ko sem videl, da je med pogrebom ljubezen med vsemi storila, da se je ozračje med nami spremenilo in vsak je bil mirnejši.

Prepričan sem, da mi Ita z neba pomaga, da bo moje življenje vedno bolj igra ljubezni.

PRIČEVANJE IZ VELIKE BRITANIJE (dečki - 3')

z video posnetkom

Rita:

Tukaj je veliko otrok raznih krščanskih veroizpovedi. Posebej bi radi spoznali anglikansko skupino iz Velike Britanije.

Pred časom ste potovali v Brazilijo, kajne?

Kit:

Da, od leta 1993 pomagamo Otrokom za edinost iz Recife v Braziliji, ki pomagajo otrokom s ceste. Zbiramo denar tako, da organiziramo kolesarske tekme, kar podpirajo sorodniki in prijatelji.

Miles:

Lani smo se odločili, da jih gremo obiskat. Trdo smo morali delati, da smo nabrali dovolj denarja za pot. Prali smo avtomobile, delali kot pleskarji, čistili vrtove. Veliko ljudi nam je tudi velikodušno pomagalo.

Nekaj posebnega je bilo, ko smo se srečali z Otroki za edinost iz Recife. Ko smo se pogovarjali med seboj, smo spoznali vsakdanje življenje vsakega. Igrali smo se z žogo in nekega večera so nas naučili nekaj čudovitih brazilskih plesov! Vse to je bila priložnost, da smo se bolje spoznali.

Danilo iz Recife:

Jaz sem Danilo iz Recife. Naši angleški prijatelji so tako spoznali naše mesto. Tukaj smo se že nekaj časa nazaj spoprijateljili z nekaterimi zelo revnimi otroki, ki živijo po cestah, nimajo ne doma ne družine. Zanje smo pripravili glasbeno šolo. Nekateri zdaj igrajo in so ustanovili majhno glasbeno skupino. Ker jih zdaj bolje poznamo, lažje poskrbimo za njihove potrebe tako, da plačamo zanje zdravstvene in šolske stroške. Z nami mnogi postanejo vedrejši.

John:

Obiskali smo otok Santa Teresinha, eno od mestnih četrti, v kateri živijo otroci s ceste. Prav tja se steka denar, ki ga zberemo z vsakoletno kolesarsko tekmo. Prvi obisk je bil namenjen materinski in osnovni šoli.

Eronildo, nekdanji otrok s ceste, nas je povabil v svojo neverjetno majhno hišo. Zdaj dela, da bi izboljšal stanje drugih otrok s ceste.

Ko smo se vrnili v London, me je neki gospod vprašal: "Ne bi bilo bolje dati denar za potovanje revežem?" Odgovoril sem mu, da je bilo zame veliko pomembnejše ustvariti pravi bratski odnos, kot pa samo opravljati solidarnostne akcije. Tam smo namreč prejeli veliko več, kot pa smo dali.

Zavedel sem se, da sem se naučil več v enem tednu v Braziliji kot v enem šolskem letu.

POGOVOR Z OTROCI IZ DRUGIH VERSTEV

Ob zidu

David:

Danes so med nami tudi mnogi prijatelji, ki pripadajo drugim verstvom in ki bi jih zdaj radi predstavili. Z Japonske je prišlo nekaj otrok iz budističnega Gibanja Rišo Kosej-kaj.

Koniči wa! Dobrodošli! Vemo, da si tudi vi prizadevate za mir. Kako?

Deklica iz Rišo Kosej-kaj:

Aktivnosti je veliko: ena od teh se imenuje "vrečke sanj". Veliko število vrečk napolnimo s pisarniškiimi potrebščinami ali igračkami in jih pošljemo otrokom, ki so izgubili družino ali so preživeli vojno.

Letos nas je sedem odpotovali s starši v Srbijo. Tja smo odnesli beguncem s Hrvaške, iz Bosne in Hercegovine ter Kosova te "vrečke sanj" skupaj z našim sočutjem in ohrabritvijo.

Tudi v tem trenutku na svetu mnogo otrok izgubi starše, ki se ločijo od prijateljev zaradi vojne, ki živijo v globoki žalosti.

Mi otroci hočemo biti njihovi prijatelji, ker živimo na istem svetu. "Vrečke sanj" polnimo s predmeti, ki smo jih pripravili tako, da smo preskočili obrok ali nismo kupili tistega, kar smo si želeli; hkrati molimo, da bi nastala družba, ki bo polna upanja in miru. Tako lahko sejemo semena miru tudi v naših srcih.

Serena:

Tudi Issara je budistka in pripada tajskemu gibanju z imenom "Duang Prateep Foundation". Za kaj si prizadevate vi?

Issara iz Prateep Foudation:

Imenujem se Issara, kar pomeni svoboda. Prihajam iz Klong Toeya, sluma v Bangkoku, to je iz mestne četrti, v kateri živi veliko revnih ljudi. Večina med nami nima dovoljenja za bivanje na tistem kraju, zato se vedno bojimo, da nas bodo pregnali. Mnogi ljudje živijo na Tajskem tako. Samo v Bangkoku več kot milijon.

Tukaj sem skupaj s tremi drugimi otroki, predstavljamo Duang Prateep Foundation, organizacijo, ki jo je začela pred približno petindvajsetimi letih oseba, ki je sama živela v slumu: gospa Prateep Ungsongtham Hata. Veliko je delala, da bi pomagala ljudem in zato je zdaj postala senatorka. Njeno življenje je zelo lep zgled za nas otroke.

Sklad pomaga ljudem iz barakarskih naselij na zdravstvenem, vzgojnem področju, na področju socialne pomoči, gospodarstva in razvoja. Podeljuje štipendije, organizira poulične prireditve z marionetami, deli hrano, bori se proti AIDS-u. Za ljudi iz barakarskih naselij je res pomembno središče.

David:

Zdaj bi radi spoznali Niranjano, ki je s svojimi prijatelji prišla iz Indije. Je hindujske vere in pripada gandijevskemu gibanju "Šanti Ašram". Za kaj gre?

Niranjana:

Šanti pomeni mir in ašram je kraj, kjer se ljudje srečujejo in živijo skupaj. Dejavnost Ašrama se navdihuje pri misli Mahatma Ghandija, ki je govoril: "Če želimo priti do pravega miru na tem svetu in če hočemo peljati naprej pravo vojno proti vojni, moramo začeti pri otrocih. Zlato pravilo je biti prijatelji sveta in imeti vso človeško družino za 'eno'."

Delamo s približno sto otroki, ki so prikrajšani za marsikaj, v vaseh na jugu Indije. Tem našim bratom in sestram, ki stanujejo v kočah, pomagamo in skrbimo za njihovo prehrano, zdravje, učenje, predvsem pa jim damo najpomembnejše: ljubezen.

Prizadevamo si dati naš doprinos tudi glede družbe in narave. Prek pobud Zelene brigade so otroci iz Šanti Ašrama posadili več tisoč dreves in skrbijo zanje. Zelo smo srečni, ko gremo skozi naše vasi in vidimo ta prelepa drevesa.

Ponosni smo, ker lahko rečemo, da je naše pobude program Združenih narodov za okolje priznal kot uspešen vzor.

Naša ustanoviteljica Aram Anna in Patti nam pravita, da moramo poskušati in biti vedno del rešitev in ne del problemov. Za to si prizadevamo vsak dan in tudi vas vabimo, da storite enako.

Serena:

V svetih knjigah skoraj vseh verstev je tako imenovano "zlato pravilo". Tako pravi: "Stori drugim, kar bi hotel, da je storjeno tebi." Praktično nas vabi, naj ljubimo. Čeprav pripadamo različnim verstvom, smo poskusili živeti tako.

David na primer je iz hebrejskega verstva in je sošolec Danijela, ki je kristjan. Kako se je začelo vajino prijateljstvo?

David:

Vsak dan sem v šoli slišal Danijela, kako se je pogovarjal z drugimi dečki o miru, prijateljstvu in bratstvu. Poslušal sem jih. Všeč mi je bilo njihovo pojmovanje življenja. Nekega dne sem se odločil: tudi jaz sem hotel biti kot oni in vstopiti v ta tok dobrega.

Zame je zelo lepo to, da so lahko tudi hebrejski otroci Otroci za edinost in da lahko živijo za ustvarjanje miru v lastnih državah. Tu mislim zlasti na težke razmere na Bližnjem Vzhodu, kjer je naš prispevek zdaj nujen.

Serena:

In ti, Danijel?

Danijel:

Hotel bi povedati, da je David zame res velik prijatelj. Ob njegovem trinajstem rojstnem dnevu - zelo pomembnem za vsakega hebrejskega otroka - je bil obred v sinagogi. Jaz drugi Otroci za edinost smo pritegnili ves razred, da se je udeležil tega obreda, da bi tako začutil vso našo ljubezen. Za vse je bila priložnost, ko so poglobili odnos z njim.

Med obredom sem čutil, da je moj brat, čeprav nisem razumel hebrejsko.

Vladalo je izredno lepo ozračje veselja in edinosti, ki je zajelo vse.

Davide:

Ustvarjati zedinjen svet med ljudmi, ki pripadajo različnim verstvom in včasih v nasprotju med seboj, ni lahko. Kakor se je zgodilo med kristjani in muslimani v Libanonu, a Otroci za edinost se niso predali.

BESEDILO VIDEO POSNETKA IZ LIBANONA (2')

Spiker:

Libanon, ena od držav Bližnjega Vzhoda, v katerem se prepletajo kulture in verstva, most med Vzhodom in Zahodom.

Leta '75 izbruhne strašna vojna. Več kot petnajst let množični pokoli, izpraznjene so cele vasi, maščevanje. Vse to je ustvarilo globoko razpoko med kristjani in muslimani.

Čeprav danes ni več slišati bomb, so v srcih ostali visoki zidovi nezaupanja in ravnodušnosti. Še vedno živimo osamljeni in še veliko bo treba storiti, da bi vzpostavili v vsakem srcu pravi mir in bi lahko verjeli, da je mogoče gledati na drugega kakor na brata.

Myriam:

Odraščala sem z eno samo željo, ki naj bi jo uresničila: mir.

Nedelja, ki jo enkrat v mesecu preživim na jugu z otroki iz skupnosti in so drugačne vere od moje, je odgovor na moje sanje in njihova konkretizacija. Na začetku je bil prvi stik zelo težak, a počasi, počasi se je stanje dobesedno obrnilo na glavo in zdaj vsi nestrpno pričakujemo, ko se bomo zopet srečali.

Ali (musliman):

Sem Ali. Sem musliman. Že enajst let sem v tem Centru. Prej sem se čutil samega in zapuščenega. Odkar so začeli prihajati Otroci za edinost, smo se spoznali in naučili so me, da je v ljubezni pomembno ljubiti in da stopa ljubezen onkraj verstev in družbenega položaja. Odkrili so mi, da je Bog navzoč v mojem življenju in da skrbi za nas tudi v malem.

Superkongres 2002

PETA SLIKA - EDINOST
EDINOST MED VERSTVI

INDIJSKI PLES

Serena:

IZ TOKYA V NEW YORK:
PRIČEVANJE OTROK ZA EDINOST IN MIOČIKAJ
z video posnetkom

Središče odra

Chiara:

Julija 2000 nas je budistično gibanje Miočikaj povabilo na Japonsko na prvo konferenco otrok za prihodnost. Prišlo nas je 213 iz 40 držav, iz štirih različnih verstev. Za nas je bilo to nepozabno doživetje na področju medverskega dialoga.

(ime dečka iz Miočikaja: kaj je bilo to zate?)

Deček iz Miočikaja:

Konferenca otrok za prihodnost

Aurelio:

Sklepno sporočilo, ki je zbralo predloge otrok o tem, kako ustvarjati prihodnost in mir, je obkrožilo svet. Ko smo se vrnili v svoje države, smo ga razširili po šolah in zbrali več kot 325.000 podpisov. Podpisalo ga je več kot 500 osebnosti iz političnega, verskega sveta in sveta medijev, med temi tudi šefi držav.

Kako se je potem končala ta akcija?

Ale iz Bolivije (New York):

Zame so bili žalostni dnevi. V Boliviji sem bila priča nenehnih spopadov med vlado in najrevnejšimi sloji, bili so zelo nasilni in manjkal je dialog na obeh straneh.

Zdelo se mi je, da so zaman vsa naša prizadevanja za ustvarjanje sveta miru. Spraševala sem se: Obstaja drugačna rešitev od oboroženega boja?

Prav tiste dni sem izvedela, da sem bila izbrana v delegacijo, ki naj bi se udeležila posebnega zasedanja OZN za otroke kot predstavnica Otrok za edinost. Izkusila sem Božjo ljubezen do mene, kakor bi mi rekela: "Ne boj se! Jaz sem z vami pri spreminjanju sveta."

Cristian iz Brazilije:

Chiara:

V nadaljevanju te izkušnje imamo na programu že drug pomemben dogovor. Po našem superkongresu se bo namreč od 27. do 28. maja 250 otrok, ki pripadajo različnim verstvom, srečalo v mednarodnem mestecu Loppianu na našem forumu. Dva dneva bosta priložnost za nov korak naprej na poti dialoga in edinosti.

PREDSTAVITEV "POPLAV"

Pri zidu

Tommaso:

***Ta življenjski slog, edinstvo, je že začel spreminjati in prenavljati različna področja
človekovega življenja: od politike do umetnosti, od sredstev obveščanja do športa.
Prav to želijo prikazati Otroci za edinstvo s Portugalske s svojo koreografijo.***

Koreografija s Portugalske (3')

PRIČEVANJE FEDERIKA, ŽUPAN "mlajši" s Sicilije, 16 let (1'45")

Pri zidu

Rita:

Danes je med nami Federico, ki je že naredil prve korake v svet politike. Ali bi nam lahko povedal, kako si se odrezal?

Federico:

Kraj Trecastagni, kjer živim, je prva občina na Siciliji, ki ima občinski svet mladih. Poleg sveta odraslih imamo enega za otroke od 13 do 15 let, ki ga izvolijo učenci in dijaki.

Župan mojega mesta je hotel tako, ker se mu zdi koristen in spodbuden prispevek nas otrok. Mlajši svet je polnomočno član občinske uprave in njegova naloga je, da predlaga in svetuje odraslim glede političnih odločitev, ki nas najbolj zadevajo: na področju šolstva, športa in okolja.

Z nekaterimi otroci za edinost smo se kandidirali in brez volilne kampanje smo bili izvoljeni vsi trije: jaz kot župan, Davide je moj namestnik in Eric je svetnik.

V tem svetu ni političnih razdeljenosti in to je lepo.

Srečujemo se enkrat na mesec in povemo svoje predloge svetu odraslih.

Med našim mandatom, ki traja eno leto, smo omogočili odobritev več projektov, ki so se uresničili: oblikovanje mladinskega sveta za vsa združenja našega kraja, ureditev nekaterih zelenih površin in gradnja večnamenskega centra za otroke.

Ta izkušnja me je zelo obogatila: odprla me je primerjavi z drugimi otroki, razumel sem pravi pomen politike, ki je služenje: konkretna ljubezen, namenjena celotnemu mestu.

Menim, da je v tem skrivnost za vsakogar, ki želi biti dober župan.

PRIČEVANJE IZ KOLUMBIJE (ž. - 1'45")

Ob zidu

Tommaso:

Ustvarjati edinost tam, kjer živimo, pomeni, da tudi pogumno plavamo proti toku, da bi spremenili miselnost in vnesli novo kulturo.

V Kolumbiji ste stopile v akcijo, kajne?

Deklica gen 3:

Da, opazile smo namreč, da v naših mestih pogosto ne vlada tisti sklad in lepota, ki sta v naravi. In to stanje še poslabšajo nekateri oglasi, katerih slike nas žalijo. Popolne, a nerealne žene in predvsem brez dostojanstva, ki veljajo samo zaradi telesne lepote, uporabljene kot vir zaslužka.

Tako bombardiranje se nam je upiralo in to nas je spodbudilo, da smo napisale pismo ženi predsednika republike, ki je dojemljiva za krščanske in človeške vrednote. Na naše presenečenje nas je povabila k sebi, da bi izvedela več.

Poslušala nas je in to s spoštovanjem in občudovanjem. Bila je presenečena nad našimi prepričanji, nad našimi ideali in nad močjo, s katero jih peljemo naprej.

Glede grdih oglasov, ki polnijo zidove, in glede plakatov nam je povedala, da se popolnoma strinja z vsako našo besedo: "Delati moramo skupaj!" je končala.

Govorila nam je o svojih načrtih: zadovoljna bi bila, če bi sodelovale z njo tako, da posvetimo nekaj našega časa 26 vzgojnim središčem, ki jih je ustanovila. "Otroci, ki so v njih - nam je povedala - potrebujejo vaših idej." Tako smo začele sodelovati.

Napisale smo tudi sporočilo sodišču in začele zbirati podpise za naše predloge. Mnogo drugih otrok je to sprejelo.

PRIČEVANJE PAOLE PELLEGRINI iz Firenc - 1'30"

Ob zidu

Rita:

Paola, že nekaj let delaš v glasbenem svetu. Je mogoče ustvarjati zedinjen svet tudi prek rok glasbe?

Paola:

Ni lahko, a jaz sem uspela.

Vedno mi je bil všeč trdi rok, ker izraža željo, da ne bi postal del brezoblične množice. Hotela sem spremeniti svet in zdelo se mi je primerno sredstvo. Igrala sem v raznih skupinah: pesmi, koncerti, uspehi.

Za velikim nabojem na odru pa sem odkrila drugačen svet: igrali smo, da bi pokazali svojo tehnično izvežbanost občinstvu, ki ga je bolj zanimal alkohol in mamila kot pa naša glasba. V meni je vladalo vedno večje nezadovoljstvo in osamljenost. Nisem bila srečna. Če sem hotela biti dosledna izbiri, da živim umetnost ljubezni in ustvarjam zedinjen svet, sem morala pustiti skupino. To sem storila, a niso me razumeli in bilo je težko ostati dosledna. Nikoli pa nisem prenehala verjeti, da je mogoče ustvarjati drugačen rok.

Nekaj časa nazaj sem se udeležila prireditve, kakršna je tale. Ko sem videla več tisoč otrok, prepričanih, da lahko samo ljubezen spremeni svet, sem razumela, da "kršitev pravil" ne pomeni pretiravanje ali zadovoljstvo z umetnim rajem, ampak spoprijeti se z življenjem in porabiti energije za nekaj velikega.

Z mojo novo skupino, ki se imenuje "Oltre" (Onkraj), se je končno rodil trdi rok, ki plava proti toku. To mojo izkušnjo dobro izrazi latinski naslov moje prve plošče: "Per aspera ad astra", kar pomeni: samo ko se spoprijemamo z nasprotovanjem, pridemo do zvezd.

Superkongres 2002

PESEM: "The rhythm of the world" (ritem sveta) (IRSKA – 3'34")
igra z gibi

Otroci za edinost z Irske:

Lep pozdrav vsem! Prihajamo z Irske. Pesem, ki vam jo bomo zapeli, pravi: ko ljubimo vsakega človeka, odkrijemo ritem, ki nas spodbuja, da živimo za zedinjen svet. Z barvnimi rokami, ki ste jih prejeli, vas vabimo, da ponavljate z nami iste gibe.

I wake up in the morning
I go to bed each night
But lately I've been thinking
All about my life
I'm looking for a reason
I'm trying to find my way
Too many paths that I can choose
Which should I take today?

**And the rhythm
leads me onwards
It is beating in my heart
And I'm looking for a reason
Is there more than this for me?
Is there more than I can be? (2 krat)**

We wake up in the morning
With one thing on our mind
The goodness in every person
We must try to find
We're sure it'll be a good day
If we choose this way
Our goal is to love each person
In each and every way.

**And the rhythm
leads us onwards
It is beating in our hearts
We can see a world united
Taking shape before our eyes
We can reach it if we try (2 krat)**

PREDSTAVITEV CHIARE

Serena:

To je za nas čisto poseben trenutek: prihaja oseba, zahvaljujoč kateri smo danes tukaj, tista, ki ni samo začela Gibanja fokolarov, katerega del smo mi, Otroci za edinnost, ampak tudi tista, ki nam je bila vsa ta leta vedno blizu.

David:

Njene besede so odgovorile na vsa naša vprašanja in ob tej priložnosti res ni mogla manjkati: Chiara!

Sprejeti jo želimo s pesmijo.

Pesem: "HAI UNA VITA SOLA" (eno samo življenje imaš) (3'31")

Č un amore grande e l'ho trovato
Tra le luci che mi abbagliano
Travolgente e bello,
Quest'amore č Dio
Č un pensiero solo e mi dice che:

Tu hai una vita sola
Spendila bene
Una vita sola.
Tu hai una vita sola
Spendila bene
Una vita sola.

Ho una grande voglia di gridarlo
Corro verso il mondo a vivere
Ora voglio amare senza limiti
Č una gioia immensa,
devo dirti che

Tu hai una vita sola
Spendila bene
Una vita sola.
Tu hai una vita sola
Spendila bene
Una vita sola.

You have one life to live,
Just live it the best you can
You have one life to live,
Just live it the best you can.
You have one life to live,
So you must do your best.

Tu hai una vita sola
Tu hai una vita ora.

POZDRAV CHIARI

Aurelio:

Živjo, Chiara!

Hvala, ker si danes tukaj z nami!

Ne dogaja se vsak dan, da nas je toliko skupaj s teboj.

Chiara B.:

Danes smo podoživeli tvojo zgodbo, ki je odprla to novo pot, po kateri že leta dolgo hodimo skupaj.

Zdaj te prosimo za novo popotnico, da bi razvijali ta naš projekt, da bi bil svet bolj zedinjen.

EMBARGO

**Chiara odgovori na deset vprašanj
deklic in dečkov gen 3 in sklepna poslanica**

1) Chiara, verujemo, da je Bog ljubezen in poskušamo živeti v skladu s tem. Toda če je Bog ljubezen, zakaj umre veliko nedolžnih ljudi v vojnah, v atentatih, v naravnih nesrečah?

Gerardo, 12 let, iz Bolivije

2) V šoli včasih s težavo ljubim moje prijateljice. Ko se mi hočejo zaupati, namreč govorijo samo o dečkih, o modi, o računalnikih itn. in hočejo vedeti mojo misel o tem. Žal mi je, ko ugotavljam, da jih ne zanima nič drugega. Kako naj jim razložim, za kaj se spleča živeti?

Caroline iz Libanona

3) Pogosto se mi zgodi, da ponudim drugo lice mojemu sošolcu, da mu odpustim. Hotel pa bi, da bi razumel, da je njegovo vedenje zgrešeno. Kaj mi lahko svetuješ, Chiara, glede tega?

Estanislau iz Angole

4) Že dolgo let živimo sredi vojne. Opogumlja me, ko vem, da si odkrila Božjo ljubezen prav sredi takih razmer kot so naše.

a) Ali bi nam lahko povedala, kaj je pomenilo zate to odkritje?

b) In kaj naj storimo, da bi vsem povedali, da je Bog ljubezen?

Chanelle, deklica iz Burundija

5) a) Chiara, ali bi nam lahko govorila o svojem poklicu?

b) In če bi se zgodilo tudi komu od nas, da začutijo ta poklic, kako moramo odgovoriti?

Gabriela, 13 let iz Recife

6) Chiara, rekla si nam, da nas bolečina pripelje do prave sreče. Ali bi nam lahko razložila, zakaj je tako?

Michael iz Heidelberga

pesem "Zvezde in solze"

7) Smrt me zelo straši! Vedeti, da se ne bom več prebudil, da ne bom več mogel rasti, da ne bom več mogel spoznavati, mi vliva še večji strah. Chiara, kako naj se odzovem na ta strah? Hvala!

Luca Eufemia iz Trenta

8) Ker smo mladi, se nam pogosto dogaja, da sanjamo o prihodnosti, kakršno si želimo. Kako naj vemo, ali je to del Božjega načrta z vsakim od nas?

Raffi iz New Yorka

9) Vsa ta leta smo te spremljali na tvojih potovanjih po Aziji, v ZDA in Indijo in videli smo, kako si z vsakim narodom ustvarila zelo močne bratske vezi.

Ali nam lahko poveš, kje je tvoja skrivnost, da bi tudi mi otroci raznih verstev lahko nadaljevali s temi dialogi in odgovorili na tisto željo po edinosti, ki je v srcu vsakega človeka?

Ika Mendrofa iz Sumatre v Indoneziji

- 10) a) Chiara, ti veš, kakšna so nebesa?
b) Si prepričana, da obstajajo?
c) In kaj naj storimo, da pridemo v nebesa?

Madonna Binou iz Aten

Sklepna predaja

Chiara, tvoj "da" Bogu je priklical za teboj "novo ljudstvo". Zdi se nam, da je to že odgovor na Jezusovo oporoko: "Da bi bili vsi eno". Kakšen prispevek naj damo mi otroci, da bi razvijali to zelo veliko dediščino in bi se s celotnim človeštvom uresničil Božji načrt?

Christian Sebok iz Centra gen 3

POZDRAV CHIARI PO NJENIH ODGOVORIH
IN SKLEPNA KOREOGRAFIJA

David:

Hvala, Chiara!

Hvala za tisto, kar si nam povedala in ker si bila danes z nami. Naše veselje je zdaj eksplozivno!

SKLEPNA KOREOGRAFIJA (Recife - 3')

Na odru 25 gen 3 pleše frevo. Živi oder ponavlja gibe z dežniki.

SKLEPNO SPOROČILO: "PUSTI SVOJO SLED" (3')
(med branjem točk so na ekranu projicirani naslovi ob glasbenem ozadju)

Središče odra - 6 napovedovalcev

David:

Danes smo izkusili, da se svet miru, ki ga vsi želimo, zedinjen svet, poraja in raste v vsakem od nas vsak dan.

Skrivnost je v življenju ljubezni, v življenju "zatega pravila", ki povezuje vse vere sveta in je zapisano v srce vsakega človeka.

Toda ljubiti je "umetnost", ki ima svoje lastnosti. Zahteva, da ljubimo vse, da ljubimo prvi, da ljubimo konkretno, da ljubimo tako, da se poistimo z drugim, da ljubimo tudi sovražnika.

Serena:

Z raznih koncev sveta smo prejeli mnogo konkretnih predlogov o tem, kako naj mi otroci živimo to "umetnost ljubezni" v vseh okoljih našega življenja. Zbrali smo jih v sporočilo, ki ga boste našli natisnjenega v knjižici, ki ste jo prejeli in ki jo lahko odnesete domov.

Aurelio:

Ne tistemu, kar je odvečno, da kulturi dajanja kot protistrupu porabništvu in velikim razlikam med različnimi državami.

Rita:

Drugi: to je planet, ki ga je treba odkriti. Obvežimo se, da bomo spoznavali bogastvo drugih tako, da merimo na tisto, kar nas združuje.

Tommaso:

Na sovraštvo odgovarjajmo z odpuščanjem tako, da povsod vnašamo upanje. Vsak dan se dogovorimo za time-out za mir.

Chiara B.:

Verjamemo v življenje in to vedno, na vseh njegovih stopnjah.

Naučimo se spoštovati naše telo in telo drugih.

Šport naj bo priložnost za pravo prijateljstvo.

David:

Zemlja nam je bila dana v dar: predajmo jo še lepšo prihodnjim rodovom tako, da povsod puščamo sled skladnosti.

Serena:

Storimo, da bo šola kraj rasti in bratskega sožitja.

Ustvarimo mrežo med šolami, da bi spodbujali srečanje med otroki sveta z akcijo "Schoolmates".

Tommaso:

Uporabljam sredstva obveščanja, da bi širili pozitivno in naj postane sredstvo za ustvarjanje zedinjenega sveta.

Rita:

V sporočilu je veliko zamisli in nasvetov, a zdaj ste na vrsti vi, da jih napolnite z življenjem, da jih postavite v prakso prek tisoč konkretnih pobud, ki si jih lahko izmislite.

Če hočete tudi vi, ki nas spremljate od doma ali na skupnih krajih, živeti po tem sporočilu, lahko poveste svoj "da" na naslovu: www.lascialatuaimpronta.net, prek katerega bomo lahko vedno v stiku.

Aurelio:

Popoldne se končuje, a naš superkongres se seveda ne končuje tukaj. Jutri nas čaka še ena etapa: dogovor za vse v koloseju.

Chiara:

Danes smo odkrili, da je zedinjen svet med nami že stvarnost.

Jutri bomo o njem lahko govorili vsem tako, da bo ta edinost vidna med nami tudi na rimskih ulicah. Kako? Tako da živimo med seboj medsebojno ljubezen, da bi bili vsi čimprej eno.

Superkongres 2002

PESEM: "THE GOLDEN RULE" - "Zlato pravilo" (4'33")

Odpev pojejo predstavniki najpomembnejših verstev.

**When you do something
For your friends
Just do it with love
And you will find love... yeah!
When you do something
For your friends
Just do it as you would for
Yourself.**

Sotto questo cielo pensa e dimmi se
La provi mai sete d'infinito
Forte più di te
Hai quel desiderio di riempire i giorni
Non buttarli via
Vuoti senza un'anima.

**When you do something
For your friends
Just do it with love
And you will find love... yeah!
When you do something
For your friends
Just do it as you would for
Yourself.**

C'è una regola d'oro che conosci gir
Apre le porte del mondo intero
Verso l'unità
Voglia di scoprire ogni tuo tesoro
E di fare a te
Quello che farei per me.

**When you do something
For your friends
Just do it with love
And you will find love... yeah!
When you do something
For your friends
Just do it as you would for
Yourself.**